

Bilag 9.

Haderslev Bispeembede.

Haderslev, den 5. Juli 1946.

Ved Skrivelse af 17. f. M. — Journal Nr. 4 U. 1488 — har Kirkeministeriet til Brug for Overvejelserne i det af Folketinget nedsatte Udvalg til Behandling af Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 195 af 16. April 1941 om Adgang til Præsteembeder i Folkekirken anmodet mig om at meddele mine principielle Synspunkter med Hensyn til Spørgsmaalet om Ordination af Kvinder til Præsteembeder i den danske Folkekirke. I den Anledning skal jeg udtale følgende:

Naar der anføres „Skriftbegrundelse“ enten for eller imod Kvinders Præstetjeneste, kan det vel være tvivlsomt, med hvor megen Ret dette sker.

Derimod kan der ikke være Tvivl om, at Ansættelse af Kvinder som Præster vilde være et markant Brud med den danske Folkekirkes og med hele den kristne Kirkes Traditioner. Naar det fra deres Side, der ønsker Adgang for Kvinder til Præsteembeder i den danske Folkekirke, anføres, at visse kristne Kirkesamfund dog har kvindelige Præster, er det hidtil ikke klart angivet, hvilke Kirkesamfund det drejer sig om, i hvilket Omfang og under hvilke Omstændigheder der er aabnet Adgang til kvindelig Præstetjeneste, og om de paagældende Kvinder har modtaget samme Ordination som mandlige Præster og udøver Præstetjeneste paa lige Fod med disse inden for vedkommende Kirkesamfund. Hvorledes dette end forholder sig, vil de enkelte Tilfælde, der kan anføres, kun kunne betragtes som isolerede Brud paa den almindelige kirkelige Tradition, der i øvrigt fastholdes af Kirken som Helhed.

Jeg tør ikke bestride den aandelige Berettigelse af, at Kvinder undtagesvis under særlige Forhold udøver de til Præstetjenesten hørende Funktioner, derunder ogsaa Sakramenternes Forvaltning, men mener, at de Livets Krav i den Retning, der maatte være til Stede, kan opfyldes uden det aabne Brud med den kirkelige Tradition og den Forargelse for mange Medkristne, som en Kvinde's Ordination til et Præsteembede i den danske Folkekirke vilde betyde. Derfor har jeg været med til at henvise Frøken cand. theol. Ruth Vermehren, der af Fængselsvæsenet er ansat som uordineret Medhjælper hos Fængselspræsten ved Københavns Kvindefængsel, til den Ret, som ethvert Kristenmenneske efter luthersk Opfattelse har til i Nødstilfælde at forvalte Sakramenterne. Jeg finder, at den Udvidelse af Begrebet „casus necessitatis“, som dermed er knæsat, bør foretrækkes for en radikalere Løsning, om hvilken det i hvert Fald, hvad man ellers kan mene om den, gælder, at Tiden ikke er moden til den. Det maa naturligtvis forudsættes, at den nævnte Nødret bruges med Skønsomhed, saa det ikke f. Eks. laves til en „casus necessitatis“, at der er en Kvinde, der har Lyst til at forrette Præstetjeneste, eller at en eller anden Kreds af Mennesker vilde finde det interessant at lade sig betjene ved Nadverbordet af en Kvinde.

Ordination af Kvinder til Præsteembeder i den danske Folkekirke maa jeg indtil videre finde uheldig og upaakrævet.

C. W. Noack.

Til Kirkeministeriet.